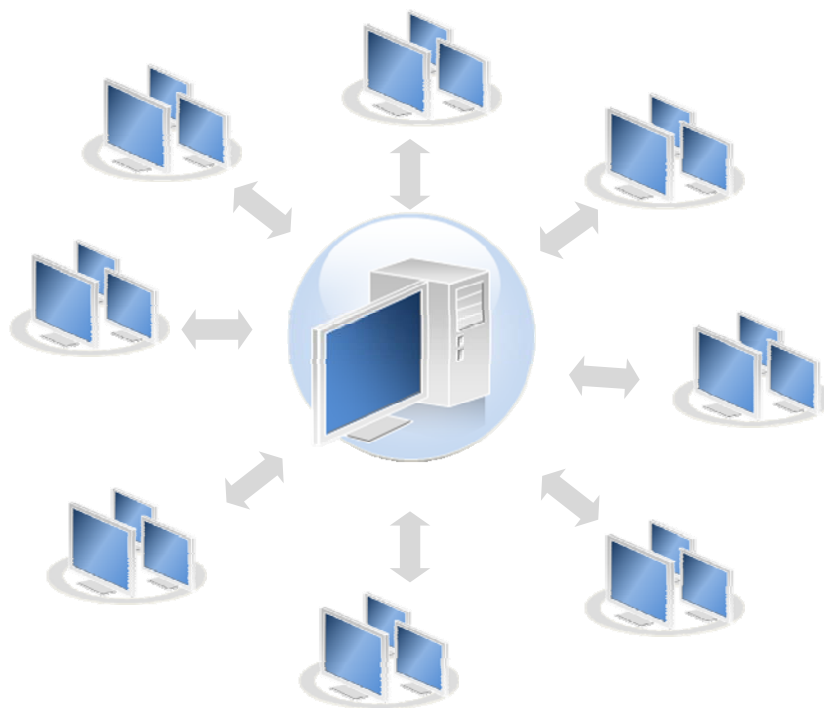


MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
DEPARTAMENTUL SCHENGEN
DIRECȚIA SCHENGEN

SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN SIS

Ediția a II-a



Colecția **EUROPOLIS**

EDITURA MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

– 2010 –

CIP

Editura Ministerului Administrației și Internelor
Tel.: 021.313.76.63; 021.303.70.80/ 10297, 10288, 10255
Fax: 021.315.43.16
E-mail: editura@mai.gov.ro
www.editura.mai.gov.ro

Tiparul executat la Tipografia M.A.I.

CUPRINS

1.	SCHENGEN – un spațiu al justiției, libertății și securității	4
2.	INTEGRAREA ALTOR STATE ÎN SPAȚIUL SCHENGEN.....	7
3.	EVOLUȚIA SIS.....	8
3.1.	SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN 1+ (SIS 1+)	8
3.2.	SISone4ALL (PROPUNEREA PORTUGHEZĂ).....	10
3.3.	SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN II (SIS II).....	11
4.	SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN – BAZA LEGALĂ.....	14
4.1.	BAZA LEGALĂ LA NIVEL EUROPEAN.....	14
4.2.	BAZA LEGALĂ ÎN ROMÂNIA	16
5.	BIROUL SIRENE (<i>Supplimentary Information Requested at National Entry</i>)	17
6.	CATEGORII DE DATE ÎN SIS	20
7.	PROTECȚIA DATELOR PERSONALE ÎN SIS	23
8.	IMPLEMENTAREA SIS ÎN ROMÂNIA	25
8.1.	SISone4ALL	25
8.2.	SIS II	26
9.	SISTEMUL INFORMATIC NAȚIONAL DE SEMNALĂRI – SINS...	28
10.	VIZITA DE EVALUARE SIS/SIRENE ÎN ROMÂNIA	31

1. SCHENGEN – un spațiu al justiției, libertății și securității

Uniunea Europeană (UE) este rezultatul unui proces de cooperare și integrare, care a început în anul 1951, între șase țări europene (Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Olanda). După șase valuri de aderare (1973: Danemarca, Irlanda și Regatul Unit; 1981: Grecia; 1986: Spania și Portugalia; 1995: Austria, Finlanda și Suedia; 2004: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia și Ungaria și 2007: Bulgaria și România), Uniunea Europeană are astăzi 27 de state membre. UE a devenit o organizație care își propune crearea unei Europe unite din punct de vedere politic, economic, social, cultural, păstrând în același timp valorile și identitatea națională a statelor componente.

La începutul anilor '80 a demarat la nivel european o discuție în legătură cu importanța termenului libertate de mișcare. După discuții îndelungate, Franța, Luxemburg, Germania, Belgia și Olanda au hotărât să creeze un spațiu fără frontiere interne. Acordul între aceste state a fost semnat la 14 iunie 1985, în localitatea Schengen din Luxemburg. A urmat semnarea Convenției de Aplicare a Acordului Schengen (CAAS), în data de 19 iunie 1990. Aceasta a intrat în vigoare în 1995, eliminând controalele la frontierele interne ale statelor semnatare și creând o singură frontieră externă, unde controalele se desfășoară conform unui set de reguli clare. Au fost stabilite reguli comune în materie de vize, migrație, azil, precum și măsuri referitoare la cooperarea polițienească, judiciară sau vamală.

Măsurile adoptate de către statele Schengen au fost:

- eliminarea controalelor la frontierele interne și stabilirea unui set de reguli pentru trecerea frontierelor externe;
- separarea fluxurilor de pasageri în porturi și aeroporturi;
- armonizarea regulilor referitoare la condițiile de acordare a vizelor;

- stabilirea unor reguli pentru solicitanții de azil;
- introducerea unor reguli referitoare la supravegherea și urmărirea transfrontalieră pentru forțele de poliție din statele Schengen;
- întărirea cooperării judiciare prin intermediul unui sistem rapid de extrădare și implementare a deciziilor judecătorești;
- *crearea Sistemului de Informații Schengen.*

Toate aceste măsuri, împreună cu Acordul Schengen, Convenția de Aplicare a Acordului Schengen, deciziile și declarațiile adoptate de către Comitetul Executiv Schengen, stabilit în 1990, precum și protocoalele, acordurile de aderare, care au urmat, și legislația relevantă constituie *acquis-ul Schengen*.

Inițial, Acordul Schengen și Convenția de Aplicare nu au făcut parte din cadrul legislativ comunitar. Acest lucru s-a schimbat însă odată cu semnarea Tratatului de la Amsterdam, în data de 2 octombrie 1997, intrat în vigoare la 1 mai 1999. Un Protocol atașat Tratatului de la Amsterdam încorporează *acquis-ul Schengen* în cadrul legislativ și instituțional al Uniunii Europene.

În prezent, 25 de state europene sunt state membre Schengen cu drepturi depline.

Vechile state membre sunt: Belgia, Franța, Germania, Luxemburg, Olanda, Italia, Portugalia, Spania, Grecia, Austria, Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia, Suedia. Acestea au început să implementeze prevederile Schengen, astfel:

1985 – Belgia, Olanda, Luxemburg, Germania și Franța

1990 – Italia

1991 – Spania și Portugalia

1992 – Grecia

1995 – Austria

1996 – Danemarca, Suedia și Finlanda

2001 – Islanda și Norvegia

Începând cu 21 decembrie 2007 alte nouă state au aderat la spațiul Schengen (*noile* state membre), inițial numai prin eliminarea

controalelor la frontierele terestre și maritime. Începând cu luna martie 2008, au fost eliminate și controalele la frontierele aeriene. Aceste state sunt: Cehia, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia, Slovenia și Ungaria.

De asemenea, la sfârșitul anului 2008, Elveția a devenit stat membru Schengen cu drepturi depline.

Aderarea la spațiul Schengen înseamnă aderarea la un spațiu în care controalele la frontierele interne între statele membre au fost eliminate. Aceasta este diferența majoră între statutul de stat Schengen și cel de stat membru al Uniunii Europene, din punctul de vedere al controalelor la frontierele interne.

2. INTEGRAREA ALTOR STATE ÎN SPAȚIUL SCHENGEN

În anul 2000, a fost aprobată cererea **Marii Britanii** privind o participare parțială în cadrul reglementărilor Schengen (incluzând în special cooperarea polițienească și judiciară și participarea parțială la SIS). **Irlanda** a urmat același exemplu în 2002, obținând o participare parțială la Schengen.

Cipru a decis să nu aplice, pentru moment, prevederile acquis-ului Schengen în domeniul SIS (Sistemul de Informații Schengen), dar intenționează să se conecteze la SIS de a doua generație (SIS II) odată cu operaționalizarea acestuia.

Elveția a început negocierile de aderare la spațiul Schengen din 2002. În 2004 a fost semnat Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen. Acest acord a fost aprobat, prin referendum, în 2005, iar la nivelul Uniunii Europene, a intrat în vigoare la 01.03.2008. Confederația Elvețiană a devenit stat membru Schengen cu drepturi depline în **2008**.

Liechtenstein a semnat, la data de 28.02.2008, un protocol de asociere la spațiul Schengen. Liechtenstein nu efectuează controale la frontiera cu Elveția, ci doar la frontiera cu Austria. Liechtenstein urmează a deveni membru cu drepturi depline după finalizarea procesului de evaluare Schengen.

În data de **25 ianuarie 2008**, în cadrul reuniunii Consiliului JAI din Slovenia, România și Bulgaria au semnat Declarația Comună de pregătire pentru aderarea la spațiul Schengen. Cele două țări și-au propus să intre în spațiul Schengen la 27 martie 2011.

3. EVOLUȚIA SIS

3.1. SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN 1+ (SIS 1+)

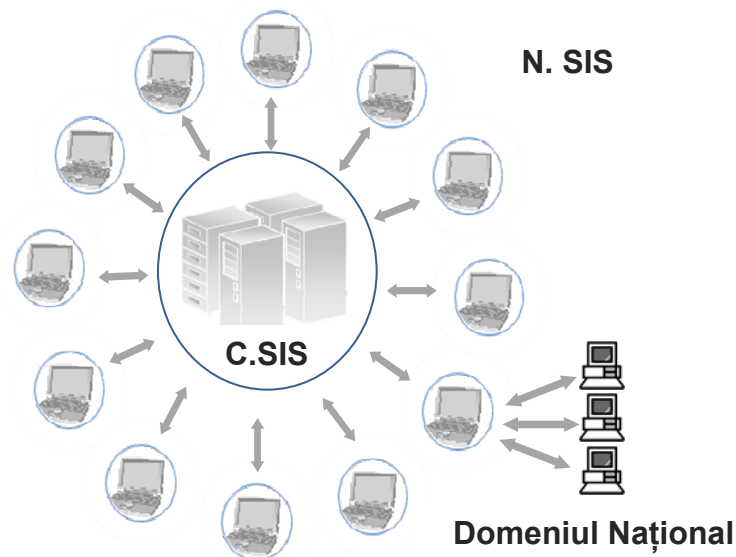
Sistemul de Informații Schengen reprezintă sistemul informatic polițienesc instituit la nivelul Uniunii Europene și utilizat de statele membre pentru cooperarea, prin schimb de informații, în vederea menținerii ordinii publice și securității naționale pe teritoriile acestora.

SIS are ca obiectiv menținerea ordinii și securității publice, inclusiv a securității statului și aplicarea dispozițiilor CAAS cu privire la circulația persoanelor pe teritoriul Părților Contractante, cu ajutorul informațiilor transmise prin acest sistem informatic. „Părțile contractante” reprezintă statele semnatare ale CAAS și membre ale spațiului Schengen.

Inițial, sistemul a fost conceput pentru 15 state membre care implementau CAAS – SIS 1. Ulterior, prin aderarea statelor nordice (2001), sistemul a fost extins la 18 state utilizatoare – SIS 1+.

Sistemul trebuia să debuteze în 1992, dar a fost lansat efectiv la 26 martie 1995 cu Belgia, Franța, Germania, Luxemburg, Olanda, Portugalia și Spania. La 26 octombrie 1997, Italia s-a conectat la SIS, la 1 decembrie – Austria, iar la 8 decembrie – Grecia a implementat SIS, deși controalele între această țară și restul statelor membre Schengen au continuat până în anul 2000. La 26 martie 2000, acestea au fost eliminate. La 25 martie 2001, la SIS s-au conectat și Danemarca, Suedia, Finlanda, Norvegia și Islanda. Din punct de vedere tehnic, prima țară care a realizat sistemul său național a fost Austria.

Arhitectura generală a SIS



Arhitectura SIS 1+ este formată din:

- un sistem central denumit C.SIS (localizat în Franța, la Strasbourg);
- componentele naționale ale acestuia, denumite N.SIS, existente, în mod obligatoriu, în toate statele membre Schengen.

Sistemul de back-up (rezervă) se află în Austria, la St. Johann am Pongau. Sistemul central C.SIS asigură faptul că fișierele de date ale secțiunilor naționale N.SIS sunt identice, prin transmiterea on-line a informațiilor. În C.SIS sunt semnalările de persoane și de obiecte, în măsura în care interesează toate statele membre Schengen și acesta nu conține alte date decât cele menționate în CAAS. Sistemul permite schimbul de informații suplimentare între statele membre, prin intermediul birourilor SIRENE naționale și sistemului central C.SIS.

SIS 1+ folosește rețeaua SISNET pentru care se colectează contribuții financiare de la toate statele membre participante. Statele membre plătesc contribuții financiare și pentru funcționarea sistemului central de la Strasbourg (C.SIS).

3.2. SISone4ALL (PROPUNEREA PORTUGHEZĂ)

Uniunea Europeană s-a extins la 1 mai 2004 cu încă zece state membre: Cehia, Polonia, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Estonia, Letonia, Lituania, Cipru și Malta. Aceste state își propuseseră să adere la spațiul Schengen la sfârșitul anului 2007, după finalizarea procesului de evaluare și conectarea la SIS II.

Din cauza întârzierilor înregistrate în operaționalizarea SIS II, ca o *soluție temporară* pentru ieșirea din impas, Portugalia a propus, în august 2006, implementarea sistemului **SISone4all**, ce presupunea o conectare temporară a nouă din cele zece noi state membre (mai puțin Cipru care intenționează să se conecteze direct la SIS II) la sistemul existent SIS1+, prin intermediul sistemului național portughez. Această soluție a permis ridicarea controalelor la frontierele interne. Opțiune similară cu a Ciprului au exprimat Marea Britanie și Irlanda.

În schimb, Elveția s-a conectat la SISone4ALL în mai 2008, în vederea aderării la spațiul Schengen.

SISone4ALL reprezintă o variantă a soluției SIS 1+ în sensul că secțiunea națională pentru fiecare stat membru non-Schengen se realizează prin clonarea secțiunii naționale portugheze (SISone4ALL), inclusiv a aplicației SIRENE.

Evaluările Schengen pentru cele 9 state membre, care au aderat în 2004, s-au desfășurat pe parcursul anilor 2006-2007. În ciuda riscurilor reprezentate de dezvoltarea unui nou proiect tehnic simultan cu implementarea SIS II, toate statele membre au fost de acord că este foarte importantă asigurarea acestui instrument de cooperare polițienească la nivel european, concomitent cu eliminarea controalelor la frontierele interne.

Cu ocazia Consiliului JAI din 6-7 decembrie 2007 de la Bruxelles, miniștrii de interne din statele membre UE au aprobat Decizia Consiliului privind eliminarea controalelor la frontierele interne ale noilor state membre și aplicarea acquis-ului Schengen, începând cu data de 21 decembrie 2007 pentru frontierele terestre și maritime și 29 martie 2008 pentru frontierele aeriene. Astfel, la 21 decembrie 2007, spațiul Schengen s-a lărgit spre est și sud cu încă 9 membri, moment marcat printr-o serie de ceremonii organizate la frontierele interne ale acestor state, la care au participat oficialități europene.

Etapa următoare, respectiv eliminarea controalelor la frontierele interne aeriene, a avut loc la 30 martie 2008 când măsura a devenit efectivă și pe aeroporturile acestor state.

3.3. SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN II (SIS II)

Noile descoperiri tehnice, noile nevoi apărute pe parcursul operării SIS, noul context legal apărut după Tratatul de la Amsterdam și extinderea Uniunii Europene au impus dezvoltarea celei de-a doua generații a SIS. Procesul de elaborare a unei baze legale pentru funcționarea SIS II a început în 2001. Actele legislative care reglementează funcționarea SIS II au fost aprobate în 2006 și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în decembrie 2006 și august 2007. Ele constau, în principal, în două regulamente și o decizie a Consiliului UE. În prezent, ele sunt în vigoare, dar nu se aplică pentru statele membre, așteptând o decizie a Consiliului UE în acest sens.

SIS II este conceput pentru a fi ușor de administrat, rentabil și mai omogen decât sistemul actual, în special din punctul de vedere al utilizatorilor.

Noul sistem va permite:

- conectarea unui număr dublu de utilizatori față de cei curenți;
- extinderea accesului la SIS și pentru: EUROPOL, EUROJUST, toți magistrații, autoritățile responsabile cu emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor, autoritățile responsabile cu emiterea vizelor, autoritățile centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză, autoritățile centrale responsabile cu emiterea permiselor de rezidență și administrarea legislației privind străinii, în contextul aplicării prevederilor CAAS legate de circulația persoanelor;
- gestionarea unor volume mai mari de date;
- introducerea de noi categorii, respectiv:
 - utilaje industriale (mașini pentru construcții etc.);
 - aeronave, ambarcațiuni, nave și motoare pentru

- nave;
- plăcuțe de înmatriculare a vehiculelor, documentele vehiculului, alte documente de înregistrare;
 - documente de identitate în alb sau completate, toate tipurile;
 - cărți de credit, cekuri, toate tipurile de hârtii de valoare.
- integrarea mandatului european de arestare în SIS (prevăzut pentru articolul 95 din CAAS);
 - stocarea și interogarea datelor biometrice (amprente digitale și fotografii în cazul urmăririlor de persoane);
 - efectuarea unei căutări combinate în SIS (combinarea semnalărilor privind persoane cu cele privind obiecte, de exemplu: legături posibile: persoană + persoană, persoană + obiect);
 - conectarea noilor utilizatori va fi simplă, cu un minim de impact asupra utilizatorilor actuali;
 - prelucrarea datelor privind persoanele de a căror identitate s-a abuzat;
 - adăugarea traducerii datelor suplimentare;
 - posibilitatea renunțării la copia națională a SIS II;
 - căutarea direct în C.SIS;
 - statele membre pot păstra o copie a bazei de date centrale la nivel național, totală sau parțială.

Arhitectura SIS II este formată din:

1. un sistem central („SIS II central”) compus din:
 - funcție de suport tehnic („CS-SIS”), care conține o bază de date, „baza de date SIS II”;
 - interfață națională uniformă („NI-SIS”).

2. un sistem național („N.SIS II”) în fiecare dintre statele membre, care constă în sistemele naționale de date conectate la SIS II central. Un sistem N.SIS II poate conține un fișier de date (o „copie națională”), care să fie constituit dintr-o copie completă sau parțială a bazei de date SIS II;
3. infrastructură de comunicații între CS-SIS și NI-SIS („infrastructura de comunicații”) care asigură o rețea virtuală criptată, consacrată datelor din SIS II și schimbului de date între birourile SIRENE, în conformitate cu art. 7 alin. (2) din Decizia nr. 533/2007.

Conform bazei legale inițiale, SIS II trebuia să funcționeze din 2007. Întârzierile au fost cauzate, în principal, de amânarea adoptării bazei legale, a actualizării tehnice a C.SIS din Franța, precum și a întreruperilor referitoare la contractele tehnice legate de funcționarea sistemului.

4. SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN – BAZA LEGALĂ

4.1. BAZA LEGALĂ LA NIVEL EUROPEAN

În 1999, acquis-ul Schengen și în special Convenția din 19 iunie 1990 de Aplicare a Acordului Schengen (CAAS), din 14 iunie 1985, au fost integrate în cadrul instituțional și legal al UE prin și în conformitate cu Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în UE, anexat Tratatului de la Maastricht (1992) și Tratatului de la Roma (1957). Prevederile Titlului IV al CAAS (articolele 92-119) se referă la Sistemul de Informații Schengen (SIS).

Potrivit CAAS, fiecare stat membru are responsabilitatea de a crea un sistem național (N.SIS), prin care să se conecteze la unitatea centrală (C.SIS), pentru a face schimb de informații. Conform acesteia, **„Părțile Contractante creează și administrează un sistem de informare comun, denumit Sistemul de Informare Schengen, compus dintr-o secțiune națională existentă în cadrul fiecărei Părți Contractante și un serviciu de asistență tehnică. Sistemul Informatic Schengen permite autorităților desemnate de Părțile Contractante ca, prin intermediul unei proceduri de căutare automată, să aibă acces la semnalările cu privire la persoane și obiecte pentru controale la frontieră și verificări, dar și pentru alte controale ale poliției și ale autorităților vamale, exercitate în interiorul țării conform dreptului intern, precum și în cazul categoriei de semnalări prevăzute la articolul 96, pentru acordarea vizelor, a permiselor de ședere și pentru supravegherea străinilor în cadrul aplicării dispozițiilor privind circulația persoanelor din prezenta convenție”**.

Conform prevederilor CAAS, statele membre nu pot efectua căutări în bazele de date ale celorlalte state, ci numai în C.SIS (baza de date centrală a SIS de la Strasbourg), pentru a avea acces la alertele

emise de către toate statele membre Schengen. Fiecare stat membru decide dacă o semnalare în legătură cu un bun sau o persoană trebuie introdusă în SIS. O semnalare nu poate fi modificată sau retrasă decât de către acel stat care a introdus-o. Aceste semnalări se introduc potrivit fiecărei categorii de bunuri sau persoane căutate și în corespondență cu scopul introducerii alertelor (de obicei, în scopul nepermitterii intrării, căutării, identificării etc.).

Odată ce, potrivit datelor introduse, există o potrivire între o semnalare introdusă și datele obținute în alt stat, există un **hit** – o corespondență între cele două seturi de date. Sistemul funcționează ca hit/no hit, adică furnizează utilizatorului fie un răspuns pozitiv (hit), fie un răspuns negativ (no-hit) cu privire la persoana sau obiectul căutate. Astfel, SIS îndeplinește un rol deosebit de important pentru statele participante, fiind un instrument prin care sunt compensate măsurile de ridicare a controalelor la frontierele interne ale statelor membre.

Baza legală referitoare la SIS a suferit numeroase modificări de-a lungul timpului. Inițial, baza legală pentru funcționarea SIS a fost Convenția Schengen, titlul IV. Aceasta a suferit numeroase modificări prin amendarea unor articole sau introducerea altora noi. Ulterior, având în vedere necesitatea actualizării sistemului din considerente tehnice și din cauza includerii de noi state, a devenit o prioritate dezvoltarea unui nou SIS – de a doua generație (SIS II).

În vederea asigurării bazei legale pentru SIS II, Comisia Europeană a început procesul de elaborare a unei noi baze legale în 2001, fiind propuse mai multe proiecte legislative privind înființarea SIS II. Din cauza divergențelor apărute, documentele legale au fost adoptate în 2006 și publicate în Jurnalul Oficial al UE, în decembrie 2006 și august 2007.

Baza legală privind SIS II cuprinde în principal:

- Regulamentul (EC) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 381 din 28.12.2006, p. 1);
- Regulamentul (EC) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, din 20 decembrie 2006 privind accesul la Sistemul de Informații Schengen din a doua

generație (SIS II), al serviciilor competente, din statele membre, responsabile de emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor (JO L 381 din 28.12.2006, p. 1);

- Decizia Consiliului 2007/533/JAI privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II), (JO L 205 din 07.08.2007, p. 63).

4.2. BAZA LEGALĂ ÎN ROMÂNIA

În 2005, a fost aprobată *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 128 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări*. În 2006, a fost aprobată *Hotărârea Guvernului nr. 1411 privind normele de aplicare a O.U.G. nr. 128/2005*.

În vederea actualizării cadrului legislativ național și armonizării cu baza legală la nivel european, în 2010 a fost aprobată *Legea nr. 141 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen* (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 498 din 19 iulie 2010). Conform acestui act normativ, drepturile de acces la SINS ale autorităților române vor fi stabilite printr-o Hotărâre a Guvernului care va fi publicată în Monitorul Oficial al României, în termen de 60 de zile.

În ceea ce privește colaborarea autorităților române cu Biroul SIRENE România, în 2010 a fost aprobat *Ordinul ministrului administrației și internelor privind procedurile de lucru pentru activitățile autorităților naționale competente din cadrul M.A.I. aferente semnalărilor din SINS sau SIS*.

5. BIROUL SIRENE (*Supplementary Information Request at National Entry*)

Rolul SIRENE în funcționarea SIS este esențial. SIRENE reprezintă practic interfața umană a SIS și este unicul punct în contactul cu celelalte state membre. Scopul înființării SIRENE constă în necesitatea schimbului de informații la nivelul tuturor statelor Schengen, în cadrul cooperării polițienești internaționale derulate între statele membre, în conformitate cu prevederile Convenției de Aplicare a Acordului de la Schengen.

În conformitate cu art. 7 alin. (2) din Decizia nr. 533/2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II), „fiecare stat membru își desemnează autoritatea care asigură schimbul tuturor informațiilor suplimentare în conformitate cu dispozițiile Manualului SIRENE“. Schimbul de informații între Birourile SIRENE se realizează prin intermediul unui sistem de work-flow, dezvoltat de fiecare stat membru. Acest sistem conține și un serviciu de mesagerie tip mail, cu serverul central de la Strasbourg, Franța.

Biroul SIRENE are ca principal rol specific responsabilitatea furnizării de informații în timp real utilizatorului final, cu posibilitatea completării informației cu date suplimentare, în cel mai scurt timp.

Biroul SIRENE lucrează în regim de dispecerat, disponibil 24 h/7 zile, pentru a asigura continuitatea fluxului de informații între birourile naționale echivalente.

SIS fiind un sistem hit/no-hit, semnalările sunt succinte, iar informațiile suplimentare necesare¹, începând de la introducerea și

¹ Alte date ce pot fi solicitate de utilizatorii SIS în plus față de datele oferite inițial de sistem, în scopul investigațiilor specifice.

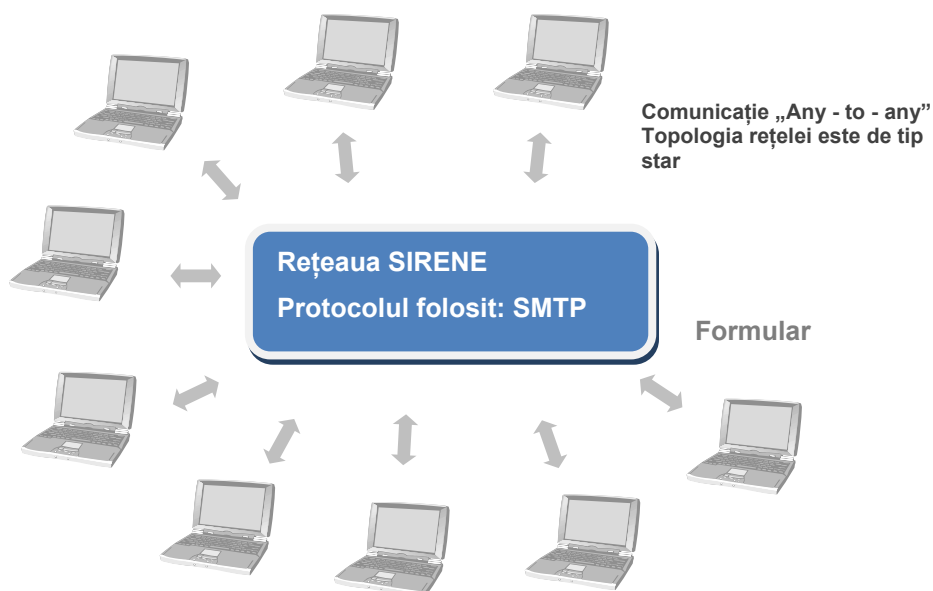
până la descoperire, sunt elaborate și difuzate de biroul SIRENE sub formă de documente tipizate (formulare).

În România, Biroul SIRENE a fost creat în august 2004, urmând a deveni operațional la data aderării la spațiul Schengen. Biroul SIRENE este situat în cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională/IGPR, care își exercită deja competențele în domenii de cooperare internațională.

În prezent, activitățile pentru intrarea în activitate a SIRENE România sunt în curs de finalizare. Rezultatul va fi un Birou SIRENE național capabil să efectueze un schimb de informații eficient, după modelul celor deja funcționale în statele membre, dar adaptat contextului național.

La momentul aderării României la spațiul Schengen, sistemul de work-flow, precum și managementul resurselor umane ale biroului SIRENE vor fi în concordanță cu recomandările și cele mai bune practici din catalogul Schengen.

Sistemul de mesagerie electronică SIRENE



Conform Legii nr. 141/2010, atribuțiile Biroului SIRENE România sunt următoarele:

- a) asigură schimbul de informații suplimentare potrivit prevederilor cuprinse în Manualul SIRENE;
- b) realizează activitățile necesare în vederea adăugării sau ridicării unui indicator de validitate la semnalările din SIS;
- c) realizează activități pentru introducerea semnalărilor cu privire la persoane căutate în vederea predării în baza unui mandat european de arestare sau în vederea extrădării;
- d) desfășoară activitățile necesare în vederea implementării deciziilor luate la nivelul Uniunii Europene în domeniul de activitate a birourilor SIRENE;
- e) realizează statistici privind activitatea sa și le transmite periodic Secretariatului General al Consiliului;
- f) coordonează activitatea de verificare a calității informațiilor cuprinse în semnalările din N.SIS, în conformitate cu prevederile Manualului SIRENE;
- g) transmite autorității competente, de la nivelul SIS central, lista autorităților naționale competente, precum și orice modificare ulterioară a acesteia;
- h) asigură organizarea și desfășurarea misiunilor de predare/preluare sau extrădare a persoanelor arestate, în baza mandatului european de arestare ori a mandatului de urmărire internațională emis de autoritățile judiciare române, ulterior realizării unui rezultat pozitiv, în colaborare cu autoritățile naționale competente.

6. CATEGORII DE DATE ÎN SIS

În conformitate cu CAAS, datele conținute în SIS privesc:

- persoanele căutate pentru a fi arestate în vederea extrădării (art. 95);
- străinii în legătură cu care s-a emis o semnalare în vederea non-admisiei (art. 96);
- persoanele dispărute sau persoane care trebuie puse temporar sub protecția poliției, pentru propria lor protecție sau pentru a preveni amenințările; minorii și persoanele care trebuie internate în instituții medicale (art. 97);
- martorii, persoanele care au primit citații pentru a se prezenta în fața autorităților judecătorești în cadrul unei acțiuni penale (art. 98);
- persoanele sau vehiculele în scopul unei supravegheri discrete sau a controalelor specifice (art. 99);
- obiectele căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în acțiuni penale (art. 100).

În conformitate cu Decizia Consiliului 2007/533 privind SIS II, datele conținute în SIS II vor fi în legătură cu:

- persoane căutate pentru a fi arestate în vederea predării sau a extrădării (art. 26);
- persoane dispărute (art. 32);
- persoane căutate în vederea participării la o procedură judiciară (art. 34);
- persoane și obiecte care trebuie să facă obiectul unor controale discrete sau specifice (art. 36);
- obiecte căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în cursul procedurilor penale (art. 38).

În conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 1987/2006 privind SIS II, datele conținute în SIS II vor fi în legătură cu:

- cetățeni terți în scopul refuzului intrării și șederii (art. 20).

Semnalările care pot fi introduse pentru obiecte se referă la:

- vehiculele cu motor, cu o capacitate cilindrică mai mare de 50 cm³, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. a din CAAS/art. 38 lit. 2a din Decizia nr. 533/2007);
- documentele furate, tănuite sau pierdute care privesc vehicule (art. 100 lit. f din CAAS/art. 38 lit. 2f din Decizia nr. 533/2007);
- plăcile cu numere de înmatriculare furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. f din CAAS/art. 38 lit. 2f din Decizia nr. 533/2007);
- remorcile și rulotele cu o greutate netă mai mare de 750 kg, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. b din CAAS/art. 38 lit. 2b din Decizia nr. 533/2007);
- armele letale furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. c din CAAS/art. 38 lit. 2c din Decizia nr. 533/2007);
- date privind înscrisuri oficiale necompletate, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. d din CAAS/art. 38 lit. 2d din Decizia nr. 533/2007);
- documentele de identitate eliberate (pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere) care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute (art. 100 lit. e din CAAS/art. 38 lit. 2e din Decizia nr. 533/2007);
- bancnotele sau titlurile de valoare furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. g din CAAS/art. 38 lit. 2g din Decizia nr. 533/2007);
- permisele de reședință și documentele de călătorie furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate (art. 38 lit. 2e din Decizia nr. 533/2007);

- ambarcațiuni, aeronave (art. 38, lit. 2a din Decizia nr. 533/2007);
- echipamente industriale, motoare exterioare, containere (art. 38 lit. 2b din Decizia nr. 533/2007);
- valori imobiliare și mijloace de plată cum ar fi cekuri, cărți de credit, obligațiuni și acțiuni care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate. (art. 38 lit. 2h din Decizia nr. 533/2007).

În conformitate cu CAAS și baza legală SIS II, accesul la datele conținute în SIS este rezervat în exclusivitate:

- autorităților responsabile cu controlul frontierei;
- autorităților responsabile cu alte controale polițienești și vamale în interiorul statului membru și celor responsabile cu coordonarea acestor controale;
- autorităților naționale judiciare (de exemplu, cele responsabile cu inițierea urmăririi penale și anchetelor judiciare);
- autorităților responsabile cu emiterea vizelor (conform articolului 96 din CAAS);
- autorităților centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză;
- autorităților centrale responsabile cu emiterea permiselor de rezidență și administrarea legislației privind străinii, în contextul aplicării prevederilor CAAS legate de circulația persoanelor;
- Oficiului European de Poliție – Europol (pentru articolele 95, 99 și 100 din CAAS);
- membrilor naționali ai Eurojust și asistenților acestora (pentru articolele 95 și 98 din CAAS);
- autorităților responsabile cu emiterea certificatelor de înmatriculare (acces direct pentru acele autorități care sunt guvernamentale și acces indirect pentru acele autorități care nu sunt guvernamentale).

7. PROTECȚIA DATELOR PERSONALE ÎN SIS

Având în vedere cantitatea foarte mare de date conținută în SIS, majoritatea date cu caracter personal, CAAS are prevăzute o serie de măsuri legate de protecția acestora împotriva accesului neautorizat sau utilizării abuzive din partea statelor membre sau a altor persoane neautorizate.

Astfel, CAAS prevede că datele pot fi utilizate numai în scopurile specificate în cadrul fiecărei categorii de semnalări (articolele 95-100). Datele pot fi copiate numai în scopuri tehnice și nu pot fi utilizate în scopuri administrative. Excepțiile sunt punctuale și nerespectarea acestora este considerată ca neîndeplinire a prevederilor CAAS.

Persoanele pot solicita accesul la datele personale conținute în legătură cu persoana lor (articolul 109 din CAAS). Față de aceste date, se aplică legislația națională referitoare la protecția datelor personale din fiecare stat membru.

La nivel național, drepturile persoanei vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal în SINS sau în SIS se exercită potrivit *Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date*, cu modificările și completările ulterioare, cu derogările prevăzute de prezenta lege.

Cererile persoanelor vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal în SINS sau în SIS se adresează numai Biroului SIRENE național, care răspunde solicitantului cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii cererii, în cazul exercitării dreptului de acces la datele personale, și cât mai curând posibil, dar

nu mai târziu de 90 de zile de la data primirii cererii, în cazul exercitării dreptului de rectificare și ștergere a datelor personale, prin derogare de la prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Cererile se pot depune la Biroul SIRENE național sau la orice operator din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, ori al unei structuri teritoriale a acestuia, care transmite cererea Biroului SIRENE național în termen de 5 zile de la data primirii acesteia.

Semnalările cu privire la persoane, introduse în SINS sau transmise în SIS, sunt păstrate în sistemul respectiv numai pentru perioada necesară atingerii scopului pentru care au fost introduse.

În termen de 3 ani de la introducerea unei semnalări cu privire la persoane, autoritatea națională competentă, care a introdus-o, analizează, împreună cu autoritățile române care au solicitat introducerea, atunci când este cazul, necesitatea menținerii acesteia pentru scopul în care a fost introdusă în SINS sau transmisă în SIS.

În cazul semnalărilor de interes național sau de interes Schengen în scopul efectuării de controale discrete care privesc persoanele, termenul în care se face analiza este de un an de la introducerea semnalării.

Statele membre trebuie să asigure un nivel de protecție a datelor personale cel puțin egal cu cel precizat în *Convenția Consiliului Europei privind protecția persoanelor împotriva procesării automate a datelor personale din 29 ianuarie 1981* și în *Recomandarea nr. R (87) 15 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei, din 17 septembrie 1987*.

Ministerul Administrației și Internelor, prin Centrul Național SIS, împreună cu autoritățile naționale competente sunt obligate să elaboreze un plan de securitate și să adopte măsurile de securitate necesare în legătură cu gestionarea și utilizarea N.SIS.

Fiecare autoritate română care are drept de acces la datele din N.SIS asigură aplicarea măsurilor de securitate și cooperează cu Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP).

8. IMPLEMENTAREA SIS ÎN ROMÂNIA

România a demarat procesul de pregătire pentru conectarea la SIS încă din 2005, prin inițierea unor contracte referitoare la SIS II. Acest lucru s-a datorat faptului că în acel moment, SIS II reprezenta soluția de conectare pentru viitoarele state Schengen, inclusiv pentru cele 9 state UE care aderaseră în mai 2004.

8.1. SISone4ALL

SIS II a înregistrat numeroase întârzieri și devansări de termen în perioada 2004-2006, din cauza amânării aprobării bazei legale, dificultăților tehnice în dezvoltarea sistemului etc. Întârzierile au continuat și după adoptarea bazei legale, iar în final acestea au dus la dezvoltarea SISone4ALL de către Portugalia ca soluție alternativă pentru noile state Schengen și conectarea acestora la SIS actual prin intermediul acestei soluții în 2007. Elveția s-a conectat la SIS actual tot prin SISone4ALL.

În 2009, în urma organizării unor reuniuni pe această temă de către președinția UE și experți europeni, cu participarea viitoarelor state Schengen, soluția care s-a conturat pentru România și Bulgaria a fost conectarea la SIS actual prin intermediul SISone4ALL. Această soluție permite respectarea calendarului de aderare a țării noastre la spațiul Schengen în termenul asumat – 27 martie 2011. În acest sens, România împreună cu Bulgaria, în calitate de state partenere angajate în aderarea la spațiul Schengen, au prezentat o Declarație comună la Consiliul JAI din iunie 2009 prin care își anunțau intenția de a implementa SISone4ALL în 2010. În același timp, alegerea SISone4ALL înseamnă pentru cele două state și continuarea proiectului SIS II, care este în curs de implementare la nivelul actualelor state Schengen.

Pentru implementarea SISone4ALL în România și Bulgaria, a fost redactat un roadmap (foaie de parcurs) de către experții portughezi și francezi (de la C.SIS Strasbourg). Acesta menționează activitățile efective care trebuie efectuate de către experții francezi și portughezi, în colaborare cu experții români, pentru implementarea SISone4ALL în cele două țări. Activitățile au demarat în februarie 2010 și se vor finaliza în octombrie 2010. România și Bulgaria trebuie să fie pregătite din punct de vedere tehnic pentru SIS la 15 octombrie 2010.

8.2. SIS II

România intenționează să se conecteze la SIS II, odată cu operaționalizarea acestui sistem, prevăzută în prezent pentru anul 2013. SIS II a înregistrat mai multe întârzieri, astfel statele membre au decis adoptarea unui document cu ocazia Consiliului JAI din iunie 2009, potrivit căruia viitorul SIS II va fi decis numai după trecerea a două teste (milestone-uri) care vor arăta cu precizie dacă noul sistem, aflat în dezvoltare, poate fi complet funcțional. În caz de eșec, acesta trebuie înlocuit cu o soluție de rezervă. Aceasta a fost deja identificată și se numește SIS 1+RE, propunându-și să continue dezvoltarea sistemului pe baza actualului SIS și păstrând investițiile naționale făcute conform specificațiilor SIS II.

În ianuarie 2010, a avut loc primul test al SIS II (milestone 1), fiind ulterior repetat în martie din cauza condițiilor neclare în care s-a desfășurat. În urma analizei efectuate de către echipa franceză, care gestionează sistemul central C.SIS de la Strasbourg, majoritatea statelor membre au concluzionat că testul a fost trecut cu succes și se poate trece la testul al doilea (milestone 2). Unele state au considerat că primul test nu a avut succes și că SIS II nu mai trebuie continuat în forma actuală – Austria, Germania, Franța. Având în vedere decizia majorității, testul al doilea (milestone 2) va avea loc în 2010.

În ceea ce privește implementarea SIS în România, până în prezent au fost parcurse următoarele etape:

- asigurarea cadrului național legislativ privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului de Informații Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen, precum și drepturile de acces ale

autorităților publice române la Sistemul Informatic Național de Semnalări;

- înființarea Centrului Național SIS – structură națională abilitată să gestioneze sistemul național SIS;
- modernizarea sistemelor informatice ale structurilor M.A.I. care vor furniza date către SINS sau vor consulta SINS/SIS – majoritatea activităților de modernizare au avut deja loc, iar ultimele măsuri vor fi finalizate în 2010.

9. SISTEMUL INFORMATIC NAȚIONAL DE SEMNALĂRI – SINS

SINS va gestiona semnalările emise de statul român, iar împreună cu copia națională a C.SIS, va forma sistemul N.SIS pentru România. SINS va conține toate semnalările naționale (de tip Schengen sau non-Schengen), emise de autoritățile române competente, care pot fi de interes Schengen (cele care vor alimenta C.SIS) și de interes non-Schengen (cele de interes doar pe teritoriul național). Acest sistem va fi pus la dispoziția tuturor instituțiilor în vederea consultării și/sau furnizării în funcție de competențele legale stipulate în Hotărârea Guvernului privind drepturile de acces ale autorităților publice române la Sistemului Informatic Național de Semnalări, în conformitate cu prevederile CAAS și ale Deciziei nr. 533/2007.

SINS va avea o contribuție esențială la realizarea unei cooperări mai eficiente pe linia combaterii criminalității transfrontaliere de orice natură. Astfel, organismele de aplicare a legii din România vor putea fi în măsură să consulte, dar și să alimenteze baza de date SINS.

SINS este dezvoltat în conformitate cu prevederile bazei legale SIS II și conține datele specificate de aceasta.

SINS va cuprinde exclusiv următoarele categorii de date:

- a) cu privire la persoane căutate în vederea predării în baza unui mandat european de arestare sau în vederea extrădării;
- b) cu privire la persoane dispărute;
- c) cu privire la persoane căutate în vederea participării la o procedură judiciară;
- d) cu privire la persoane sau bunuri, în scopul efectuării de controale discrete;

e) privind bunuri căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în cursul procedurilor penale;

f) privind străinii, în scopul refuzului intrării pe teritoriul statului român sau în scopul executării unei măsuri prin care se interzice șederea pe teritoriul României.

Semnalările privind obiecte căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în cursul procedurilor penale sunt următoarele:

a) autovehicule cu o capacitate cilindrică de peste 50 cm³, ambarcațiuni și aeronave;

b) remorci cu o greutate care depășește 750 kg fără încărcătură, caravane, echipamente industriale, motoare exterioare și containere;

c) arme de foc;

d) documente oficiale în alb, care au fost furate, utilizate în mod fraudulos sau pierdute;

e) documente de identitate eliberate, de tipul pașapoartelor, cărților de identitate, permiselor de conducere, documentelor care atestă șederea, respectiv rezidența pe teritoriul României și documentelor de călătorie furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate;

f) certificate de înmatriculare ale vehiculelor care au fost furate, utilizate în mod fraudulos, pierdute sau anulate;

g) bancnote;

h) valori mobiliare și mijloace de plată, cum ar fi: cecuri, cărți de credit, obligațiuni și acțiuni, care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate.

Ministerul Administrației și Internelor, prin Centrul Național SIS, este responsabil cu implementarea, funcționarea, întreținerea și securitatea SINS, precum și cu asigurarea accesului autorităților naționale competente la SINS.

Instituțiile care vor interacționa cu SINS, în conformitate cu proiectul de H.G. privind drepturile de acces:

- Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR);
- Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (IGPF);

- Oficiul Român pentru Imigrări (ORI);
- Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (DEPABD);
- Direcția Generală de Pașapoarte (DGP);
- Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare Vehicule (DRPCIV);
- Biroul SIRENE România;
- Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (IGJR);
- Autoritatea Națională a Vămirilor (ANV);
- Ministerul Afacerilor Externe (MAE);
- Instanțele judecătorești;
- Ministerul Public (MP).

10. VIZITA DE EVALUARE SIS/SIRENE ÎN ROMÂNIA

Vizita de evaluare SIS/SIRENE este ultima vizită de evaluare Schengen care va avea loc în România. Ea va fi organizată în România, în luna decembrie 2010. Cu această ocazie, țara noastră va fi verificată dacă îndeplinește standardele Schengen în domeniul SIS/SIRENE, așa cum sunt acestea menționate în acquis-ul Schengen.

În vederea asigurării cadrului legal pentru utilizarea SIS în România la data evaluării SIS/SIRENE, în data de 29 iunie 2010, cu ocazia Consiliului Agricultură (AGRI) a fost adoptată Decizia Consiliului de aplicare a prevederilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în România și Bulgaria.

Adoptarea acestei Decizii reprezintă o etapă procedurală extrem de importantă în procesul de aderare a României la spațiul Schengen, care va permite autorităților române să înceapă introducerea datelor în SIS și în consecință, să organizeze în bune condiții misiunea de evaluare în acest domeniu.

Vizita va include locații diverse ale instituțiilor cu acces la SIS, cum ar fi: secții de poliție, puncte de trecere a frontierei, Centrul Național SIS, Biroul SIRENE România, puncte comune de cooperare cu țările vecine, aeroporturi internaționale.

Echipa de evaluare va cuprinde experți europeni din statele membre UE și reprezentanți ai Secretariatului General al Consiliului UE și Comisiei Europene. Echipa va avea acces la toate echipamentele existente în locațiile vizitate și va putea adresa orice întrebare

personalului evaluat. Evaluarea va conține și o secțiune privind pregătirea personalului structurilor cu acces la SIS.

După terminarea vizitei de evaluare, echipa va redacta un raport de evaluare pe care îl va prezenta părții române pentru comentarii. Acest raport va conține fie concluzia că evaluarea a fost pozitivă și că România îndeplinește standardele Schengen în domeniul SIS/SIRENE, fie că mai sunt aspecte de remediat și că este necesară o reevaluare.

Raportul va fi supus aprobării grupului de lucru SCH-Eval (Evaluare Schengen) de la Bruxelles.

Pentru finalizarea aderării la spațiul Schengen, este nevoie de adoptarea unei Decizii a Consiliului prin care România dobândește statutul de stat Schengen și poate elimina controalele la frontierele sale interne.